

bitioner er, og som vi lagde frem i 2015-planen. I 2015-planen viste vi også en række andre initiativer, der skal være med til at løfte arbejdsudbuddet højt nok.

Den radikale ordfører var inde på et spørgsmål om kapitalpensionerne, og der er det sådan - bare for at rette en misforståelse - at også med det forslag, der ligger nu, vil der være en stor fordel for en lang række danskere ved at spare op på en pensionsordning, alene af den grund at den løbende beskatning af afkastet af en pensionsordning, den såkaldte pensionsafkastbeskatning, er lavere end langt de fleste andre kapitalbeskatninger i Danmark.

Pensionsafkastbeskatningen ligger på 15 pct., hvor en almindelig kapitalindkomstbeskatning kan ligge markant højere. Derfor ser vi da også, at der allerede i dag er rigtig mange danskere, som betaler ind på en pensionsordning, uden at de betaler mellemskat. Faktisk er der ca. 1 million danskere, der allerede i dag betaler ind på en kapitalpension, selv om de ikke er oppe i en lønklasse, hvor de betaler mellemskat. Derfor er jeg sikker på, at kapitalpensionsordningen vil fortsætte som en god ordning og som en ordning, som mange danskere vil bruge til netop at spare op til deres egen alderdom, og det jo det, der er vigtigt, og som jeg synes er en vigtig politisk mærkesag at skabe gode og stabile rammer for, nemlig at danskerne prioriterer at spare op til deres egen alderdom.

Det, som egentlig har været mest spændende i dag, har været, om vi kunne få noget klarhed ud af Socialdemokratiet. Om vi har kunnet få klarhed ud af Socialdemokratiet kan besvares med både et ja og nej. Ja, klarhed over, at Socialdemokratiet nu ønsker at bryde med deres tilslutning til skattestoppet. På trods af hvad hr. Morten Bødskov sagde i torsdags om skattestoppets længde, bryder Socialdemokratiet nu og siger: Vi vil ikke længere stå vagt om skattestoppet; vi ønsker, at der er mulighed for at bryde ud af skattestoppet; vi ønsker at have muligheden for at sætte skatter og afgifter i vejret.

Det er vel måske næsten tydeligst illustreret ved, at Socialdemokratiet til dagens debat har støvet et par gode, gamle skattestopskoldkrigere af og har sluppet hr. Jens Peter Vernersen og hr. Ole Stavad løs i debatten. Jeg tror næppe, at de har blandet sig særlig meget i skattedebatter fra den dag, Socialdemokratiet tilsluttede sig skattestoppet, og så til nu, hvor man bryder med det igen.

Der er egentlig ikke så meget nyt i det. Vi hørte jo fru Lotte Bundsgaard sige ganske ærligt, at tilslutningen kun var proforma og af taktiske årsager, men jeg synes trods alt, at der er grund til at rose Socialdemokratiet for at være ærligt nok til at sige, at man nu ikke længere står bag skattestoppet.

Det, jeg så synes ikke er klart - jeg skal nok lade være med bruge udtrykket uærligt, men det er i hvert fald ikke klart - er, hvem der så skal betale mere, for skattestoppet har jo aldrig været til hinder for, at man kunne sætte skatter og afgifter ned, og det har regeringen også gjort, når der har været grundlag for det og råderum til det. Men skattestoppet er til hinder for, at man kan sætte afgifter og skatter op og introducere nye skatter og afgifter. Derfor er spørgsmålet: Hvem er det, der skal betale mere?

Hr. John Dyrby Paulsen blev gentagne gange spurgt, om han kunne give en garanti for, at det ikke var boligjerne, der skulle betale mere. Den garanti kunne hr. John Dyrby Paulsen ikke give, og det synes jeg nok var ganske klogt af hr. John Dyrby Paulsen, eftersom Socialdemokratiets partiformand, fru Helle Thorning-Schmidt, jo i søndags klart sagde, at ingen var fredet, at alle elementer var i spil, og derfor er jeg ret sikker på, at det, vi ser nu, er begyndelsen til, at Socialdemokratiet så at sige vender tilbage i favnen på De Radikales ønsker om højere boligskatter.

Jeg synes også, at det er uklarhed, når man ikke vil sige, hvad man konkret vil, men bare gemmer sig bag tre meget flyvske og uforpligtende overskrifter. Jeg tror, at hr. Henrik Sass Larsen, som desværre ikke har deltaget i debatten i dag, har været mest ærlig, da han til Berlingske Tidende i går sagde, at man faktisk ikke ønskede at lægge nogen skattepolitik frem, at man ikke kunne få et klart svar, men at man bare måtte læne sig op ad Socialdemokratiet og trygt stole på, at de vil forvalte skattepolitikken, som de plejer. Hvis man direkte siger, at man ikke vil komme med noget konkret, så er det at stole på den socialdemokratiske skattepolitik vel nærmest som at stole på en sælger af elastik i metermål.

Jeg glæder mig over, at der er udsigt - som forventet - til et flertal bag aftalen og lovforslaget. Jeg glæder mig også over, at Ny Alliance har en pragmatisk tilgang og ønsker at stemme ja til lovforslaget, og jeg håber også, at andre partier vil vurdere ud fra, om det her forslag er et skridt i den rigtige retning i form af lavere skat på ar-